

New York Timesi bestsellerite autor

DEBBIE MACOMBER

Lapse pärist

Originaali tiitel:
Debbie Macomber
Because of the Baby
2017

Kõik õigused käesolevale väljaandele, kaasa arvatud õigused kogu raamatu või selle üksiku osa kopeerimisele ja levitamisele ükskõik millisel viisil, kuuluvad Harlequin Enterprises ULC-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Enterprises ULC-ga.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Enterprises ULC-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Ülla Veerg
Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektuuri lugenud Elle Raiend

Copyright © 1996 by Debbie Macomber.
© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2024.

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises ULC või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

R06442524
ISBN 978-9916-31-387-9

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

Proloog

Veebruar, 1996

Ta jääb alati mehe kullakeseks, kui sõnu kaardil uskuda.

On alles üks alatu räpane rott! Karen Caldwell viskas valentinipäeva kaardi raevunult prügikorvi. Seal ta siis seisis keset kööki, California päike läbi akende säramas, ja võitles pisaratega.

Oli täpselt ta eksabikaasa moodi millegi sellisega hakama saada. Neli aastat kestnud abielu jooksul polnud Matt mitte kordagi talle valentinipäeva kaarti ostnud. *Või* mingi teise tähtpäeva kaarti. Oh ei, Matt ootas, kuni nad olid lahutatud, ja tegi seda siis. Ootas, kuni Karen oli veendunud, et mees on ta elust – ja südamest – lõpuks läinud. Alles siis vaevus ta kaardi saatma. Armas, lõbus kaardike, tähistamaks armunute päeva. Mees oli meelega ühenduse võtmist edasi lükanud ajani, mil Karenil oli lõpuks õnnestunud end veenda, et ta on taas peaaegu õnnelik.

Karen hingas sügavalt ja katkendlikult sisse, olles otsustanud Matti ja tema „kullakese“ peast heita.

Eksabikaasa ajas ta marru. See siin oli järjekordne näide. Kui liita kokku sada või tuhat sellist näidet, siis võib mõista, miks Karen temast lahutanud oli. Matthew Caldwell oli vastutustundetü. Mõtlematu. Ebausaldusväärne. Nelja abieluaasta jooksul oli ta neli korda töökohta vahetanud. Neli korda!

Absoluutselt iga kord, kui Karenile hakkas tunduma, et mees on lõpuks oma niši leidnud, teatas Matt justkui möödamindes, et lahkub töölt. Mitte kordagi polnud ta oma plaane naisega arutanud. Mees tundus arvavat, et tema otsused Karenisse ei puutu.

Ikka ja jälle oli ta Karenile öelnud, et ei teadnud kuni lahkumisavalduse andmise hetkeni, kui rahulolematu ta oma tööga oli olnud, justkui peaks sellisest selgitusest naisele piisama.

Curtis Accountingis avalduse sisseandmine oli viimaseks piisaks karikas. Pärast seda oli Karen olukorda arvesse võttes teinud ainsa mõistliku otsuse, mida üks naine teha sai. Ta jättis mehe maha.

Keegi ei süüdistanud teda, Matti pere kõige vähem. Mehe vanemad ja õde olid poja kalduvuse pärast töökohti vahetada samamoodi meeleheitel nagu Karengi.

Kohe pärast lahutust oli Karenile pakutud üleviimist Californiasse. Alaskalt lahkumine tundus täiuslik lahendus ja ümberasumisega kaasnev ametikõrgendus ei teinud ka paha. Kolimine pidi aitama peast heita halbu mälestusi ebaõnnestunud abielust. Päikeseline California oli just sedasorti meelelahutus, mida ta vajab.

Või vähemalt nii oli Karen arvanud.

Lapse pärast

Enam ta selles nii kindel polnud. Ta igatses Alaskat. Igatses oma sõpru. Ja... ta igatses Matti.

Karen hoidus prügikorvile pilku heitmast. Iga kord, kui ta valentinipäeva kaardile mõtles, sai ta vihaseks. Kõige rohkem ärritas teda see, et ta teadis – Matt pidi selle hankimiseks tõesti tõsiselt vaeva nägema.

Karen oli käinud Hard Luckis, kus Matt nüüd elas. Sellises väikeses linnas pole ühtki kohta, kus õnnitluskaarte müüdaks. Matt pidi selle e-poest tellima või Fairbanksi järele lendama.

Hard Lucki oli mees kolinud oma viimase narruse, puhkemaja pärast.

Karen pööritas silmi. Ta eksabikaasa oli kasutanud vanaema pärandatud usaldusfondi raha, et osta O'Hallorani vendadelt vana poolpõlenud puhkemaja. Karen oli Matti õe Lanniga vesteldes kuulnud, et Matt oli seda renoveerima asunud, lootes turiste kokku meelitada. Turistid põhjapolaarjoonest põhja pool!

Aga noh – see oli sama tark tegu nagu kõik muu, mida Matt viimastel aastatel ette võtnud oli. Kui mees tahis raisata oma päranduse järjekordse uhke plaani elluviimise peale, siis *tema* küll takistama ei hakka. Pealegi polnud see enam tema asi.

Kui Karen enam kauem kannatada ei suutnud, tiris ta valentinipäeva kaardi prügikorvist välja. Trükitud sõnumi alla oli mees kirjutanud „Armastusega“ ja lisanud oma nime.

Pisarad pitsitasid silmi. Kui ta juba lihtsale kaardikesele niimoodi reageeris, mis siis veel laulatusel saab?

Debbie Macomber

Lanni oli palunud Kareni enda pruutneitsiks ja Karen oli nõustunud.

Tõsi, see võib veidi ebamugavaks osutuda, kuna Matt on ka laulatusel kohal, kuid Lanni oli kinnitanud, et oli olukorda vennaga arutanud. Mattil polnud selle vastu midagi olnud. Nad võivad ju lahutatud olla, kuid nad on mõlemad täiskasvanud.

Sellest, kui ta viimati oma eksabikaasat nägi, oli möödunud kaheksateist kuud. Laulatus polegi nii kehv variant, otsustas Karen. Ta naeratab palju ja annab mõista, kui õnnelik ta nüüd on. Kuidas talle meeldib California. Kui hästi tal töö läheb.

Ka ta väljanägemine peab täiuslik olema. Vaja on paar kilo alla võtta, lasta juukseid lõigata, mõned uued rõivaesemed osta. Pärast ühtainsat pilku on mees valmis talle hõbekandikul oma südame ulatama.

Ja Karen? Tema annab selle lihtsalt tagasi.

Üks

Aprill, 1996

„Tä on nii ilus,“ sosistas Pearl Inman Mattile, kui Matti õde uhke isa käevangus mööda vahekäiku astus. „Täiuslik kevadine pruut.“

„Jah, on küll,“ nõustus Matt, kuid ta ei vaadanud Lannit. Tä polnud suutnud oma pilku Karenilt rebida seitsmest hetkest alates, mil naine kirikusse sisenenud oli.

Matt oli puhkemaja esimeste külaliste saabumiseks valmis seadmisega liiga ameticis olnud, et õe laulatusele erilist tähelepanu pöörata. Tä teadis, et Lanni oli palunud ta endise abikaasa endale pruutneitsiks. Tema oli kindlameelselt kinnitanud, et tal pole selle vastu midagi. Tal oli ka õnnestunud täielikku ükskõiksust väljendada.

Tä oli Lannile kinnitanud, et see pole üldse oluline. Nende abielu oli läbi. Lõppenud. Kutu. Eip, teda ei häiriks üldse, kui Karen Hard Lucki tuleks. Tä ei kavatsenud üleüldse selle peale mõeldagi.

Olgu peale, kui nüüd aus olla – ja tuleks olla, sest ta viibis kirikus –, ta *oli* mõelnud selle peale, et Karen tuleb Hard Lucki. Okei, ta oli päevi lugenud. Ja tunde. Ja minutiliseid. Aga ta ei kavatsenud ennast seepärast hukka mõista. Nad olid neli aastat abielus olnud ja peaaegu kaks aastat lahutatud. Täitsa loomulik, et oli põnev naist taas näha.

Oma suureks kohkumuseks avastas Matt peagi, et oli Kareniga taaskohtumise emotsionaalseks mõjuks täiesti ette valmistamata.

Eriti veel laulatusel.

Karen oli nii ilus. Matti süda oli üksnes naise vaatamisest valu täis. Naisel oli seljas elegantne roosa kleit, mis sobis imeliselt ta pika sihvaka figuuriga. Ta läikivatel pruunidel juustel ilutses lillepärg ja Matt oli veendunud, et pole elu seeski kaunimat pruutneitsit näinud.

Kaunimat naist.

Kirik oli puupüsti täis. Matt oli üllatunud ja rahul, et Lanni ja Charles otsustasid Hard Luckis abielluda. Ta oli arvanud, et õde eelistaks Anchorage'i, kus elas suurem osa nende sõpru ja perekond. Kui ta õelt küsinud oli, siis ütles Lanni, et oli valinud Hard Lucki, kuna siia kavatsesid nad Charlesiga elama asuda. Siin oli ta kohtunud Charles O'Halloraniga ja mehesse armunud, niisiis tundus igati kohane siin ka pulmad pidada. Mingi aja pärast lootis Lanni kohaliku ajalehe käima panna, kuid seni, kuni Hard Luck kasvab ja nädalalehe jaoks valmis on, kavatses Lanni vabakutselise ajakirjanikuna tegutseda.

Matt oli õe pärast õnnelik. Tal polnud kahtlustki, et Charles ja Lanni armastasid teineteist sügavalt. Kuid neid

Lapse pärast

koos jälgida tegi peaaegu haiget. Nende lähedus, rõõm teineteise üle – Matt mäletas hästi, kuidas see tundus. Enne kui ta abielu kokku kukkus...

Matt sundis end pilku Karenilt pöörama.

Talv oli olnud pikk ja kõle, seda aitasid taluda vaid lootused puhkemaja osas.

Vähemalt oli laulatus üks ere silmapilk keset pikka teed jõulupühadest Alaska suvekuudeni. Lume sulamiseni kulub veel kuus nädalat. Veel üks kuu, enne kui tal on loota mingeidki vastuseid kogu riigi reisibüroodelt, kuhu ta oma reklaampakkumised saatnud oli.

Puhkemaja ostul oli Matt pannud mängu palju enamat kui saadud päranduseraha. Ta sulges silmad, keeldudes laskmast muredel pähe pugeda. Positiivne oli see, et tänaseks õhtuks olid kõik toad broneeritud. Polnud oluline, et külalisteks olid ta oma pere ja sõbrad ja et oma külalislahkuse eest ei saa ta punast krossigi. Polnud oluline seegi, et üks külalistest oli ta enda eksabikaasa.

Pulmad olid puhkemajale nii-öelda kuiv trenn. Kahjuks polnud köök veel töökorras, kuid juuni keskpaigaks on Mattil kõik valmis ja ootamas. Täpselt õigeks ajaks, et tervitada esimesi tõelisi kliente.

Armastus. Austus. Siis kui Charles O'Halloran oma tööst ette luges, tundis Matt rinnus pitsitavat valu. Just seda vältida püüdes oli ta teadlikult mõtted rändama lasknud.

Abielutöötused tuletasid piinarikkalt meelde, kuidas ta Kareniga ebaõnnestunud oli. Nii raske kui seda ka tunnistas oli, polnud temast naisele kunagi õiget abikaasat olnud. Karen tahtis meest, kes peaks rahulikult üheksast-viieni

töökohta. Abikaasat, kes töötaks nelikümmend aastat ühes ettevõttes ja lahkuks sealt soliidsel pensioniga.

Matt oli püüdnud naisele ihaldatud stabiilsust pakuda. Aga see ei toiminud. Ükskõik millise töökohta ta ka vastu võttis, mõne kuu pärast tabasid teda rahutus ja tüdimus. Ta tegi alati kõvasti tööd ja pakkus välja loovaid lahendusi, aga kui ta nii palju panustas, tahtis ta olla ka nende hulgas, kes headest tulemustest kasu lõikavad. Karen polnud seda kunagi mõistnud ega heaks kiitnud.

Lanni õrn hääl kordas kajana reverend Wilsoni sõnu. Matti öde vaatas armastavalt oma abikaasale otsa. Oli liigutav hetk ja rohkem kui üks inimene hoidis pisaraid tagasi. Charles ja Lanni olid rajanud silla kahe perekonna vaenu ja vihkamise keskel ning leidnud õnne. O'Halloranid ja Catherine Fletcher – Matti ja Lanni vanaema – olid olnud kibestunud ja leppimatud vaenlased seitsaadik, kui Charlesi isa teise naisega abiellus. Kuid sellega oli nüüd lõpp. Ja suuresti tänu Lannile, pidi Matt tõdema, uhkus südames.

Kogu otsustavusest hoolimata rändas Matti pilk ikka tagasi Karenile. Naise pea oli ette kallutatud, justkui oleks ka temal raske abielutöötusi kuulata.

Kareni Hard Lucki saabumisest saadik polnud nad ühtegi sõna vahetanud. Matt ei arvanud, et naine temast sihilikult eemale oleks hoidnud, aga ega ta olnud kindel ka. Kareni lend oli saanud Fairbanksi varahommikul; Sawyer O'Halloran oli ta ära toonud koos kahe teise pruutneitsiga, kes saabusid Anchorage'ist. Kõik kolm naist olid kogu selle aja Lanni juures olnud ja laulatuseks valmistunud.

Lapse pärast

Matt teadis, et Karen pidi kohe järgmisel hommikul tagasi lendama. Aga selle ühe öö magab ta puhkemajas. *Tema* puhkemajas. Pulmakülalisi tubadesse jagades oli